

V?c C-412/03

Hotel Scandic Gåsabäck AB

v.

Riksskatteverket

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Regeringsrätten)

„Šestá sm?rnice o DPH – ?lánek 2, ?l. 5 odst. 6 a ?l. 6 odst. 2 – Poskytování stravy v jídeln? obchodní spole?nosti za cenu nižší, než je cena výrobní – Základ dan?“

Stanovisko generálního advokáta D. Ruiz-Jaraba Colomera p?ednesené dne 23. listopadu 2004

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. ledna 2005

Shrnutí rozsudku

Da?ová ustanovení – Harmonizace právních p?edpis? – Dan? z obratu – Spole?ný systém dan? z p?idané hodnoty – Zdanitelná pln?ní – Dodání zboží nebo poskytování služeb za protipln?ní – Pojem – Pln?ní, za která je poskytnuto protipln?ní, které je nižší, než je výrobní cena dodaného zboží ?i poskytnuté služby – Zahrnutí – Vnitrostátní právní úprava, která za taková pln?ní považuje použití zboží nebo služby pro osobní pot?eby – Nep?ípustnost

(Sm?rnice Rady 77/388, ?l. 2, ?l. 5 odst. 6 a ?l. 6 odst. 2)

Jednak ?lánek 2 a jednak ?l. 5 odst. 6 a ?l. 6 odst. 2 písm. b) šesté sm?rnice 77/388/EHS o harmonizaci právních p?edpis? ?lenských stát? týkajících se daní z obratu, z nichž dva posledn? uvedené ?láanky považují pro účely výb?ru dan? z p?idané hodnoty n?která pln?ní, za n?ž osoba povinná k dani neobdrží žádné skute?né protipln?ní, za dodání zboží a poskytování služeb za úplatu, musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úprav?, která za použití zboží nebo služby pro osobní pot?eby ve smyslu posledn? uvedených ustanovení považuje pln?ní, za která je poskytnuto skute?né protipln?ní, i když je toto protipln?ní nižší, než je výrobní cena dodaného zboží ?i režijní cena poskytnuté služby.

Skute?nost, že je pln?ní poskytnuto za cenu vyšší nebo nižší, než je cena výrobní nebo režijní, není totiž pro kvalifikaci pln?ní jako „pln?ní za úplatu“ ve smyslu ?lánku 2 významná, nebo? tento pojem p?edpokládá pouze to, že existuje p?ímá souvislost mezi dodáním zboží ?i poskytnutím služby a protipln?ním skute?n? získaným osobou povinnou k dani. V p?ípad?, že je tedy pln?ní poskytováno za protipln?ní, není namíst? použít ?l. 5 odst. 6 a ?l. 6 odst. 2 písm. b), nebo? se tato ustanovení totiž vztahují výhradn? na pln?ní poskytnutá bezplatn?.

(viz body 22–24, 30 a výrok)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

20. ledna 2005 (*)

„Šestá směrnice o DPH – čl. 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 – Poskytování stravy v jídelnách obchodní společnosti za cenu nižší, než je cena výrobní – Základ daně“

Ve věci C-412/03,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Regeringsrätten (Švédsko) ze dne 29. září 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 3. října 2003, v řízení

Hotel Scandic Gåsabäck AB

proti

Riksskatteverket,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász a M. Ilešič, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. října 2004,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za švédskou vládu A. Krusem et K. Wistrand, jako zmocněnci,
- za dánskou vládu J. Moldem, jako zmocněncem,
- za řeckou vládu M. Apessosem, V. Pelekou a I. Pouli, jako zmocněnci,
- za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyní,
- za Komisi Evropských společenství D. Triantafyllouem a L. Ström, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 23. listopadu 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/ EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úč. vst L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Hotel Scandic Gåsabäck AB (dále jen „Scandic“) a Riksskatteverket (daňová správa) ohledně určení základu daně při poskytování

stravy touto obchodní společností jejím zaměstnancem.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Podle § 11 A odst. 1 šesté směrnice je předmětem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) „dodání zboží nebo poskytování služeb za protiplnění uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková“.

4 Článek 11 A odst. 1 písm. a) šesté směrnice obecně stanoví, že základem daně je při dodání zboží a poskytování služeb „vše, co představuje protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby“.

5 Článek 5 odst. 6 šesté směrnice stanoví:

„Použije-li osoba povinná k dani zboží, které tvoří součást jejího obchodního jmění, pro svou soukromou potřebu nebo pro potřebu svých zaměstnanců anebo poskytne-li toto zboží bezplatně, popřípadě obecněji zcizeno použije-li takové zboží k jiným účelům než pro potřebu svého podniku a dať z přidané hodnoty z dotyčného zboží nebo jeho části přitom byla plně nebo zčásti odpočitatelná, považuje se takové použití za dodání za protiplnění. Je-li však zboží použito jako vzorky nebo jako dárky malé hodnoty pro potřebu podniku osoby povinné k dani, nepovažuje se to za dodání za protiplnění.“

6 V případě použití zboží, které je definováno v § 5 odst. 6, obsahuje § 11 A odst. 1 šesté směrnice zvláštní ustanovení pro určení základu daně následujícího znění:

„Základem daně je:

[...]

b) při dodáních zboží uvedených v § 5 odst. 6 a [...] kupní cena zboží nebo podobného zboží, a nelze-li ji určit, výrobní cena stanovená k okamžiku dodání;

[...]“

7 Co se týče poskytování služeb, § 6 odst. 2 šesté směrnice stanoví:

„Za poskytování služeb za protiplnění se považují:

a) využívání zboží, které tvoří součást aktiv podniku, pro soukromou potřebu osoby povinné k dani nebo pro potřebu jejích zaměstnanců, popřípadě obecněji zcizeno k jiným účelům než pro potřebu jejího podniku, je-li přitom dať z přidané hodnoty z tohoto zboží plně nebo zčásti odpočitatelná;

b) poskytování služeb, které bezplatně provádí osoba povinná k dani pro svou soukromou potřebu nebo potřebu svých zaměstnanců, popřípadě obecněji zcizeno k jiným účelům než pro potřebu svého podniku.

[...]“

8 Podle § 11 A odst. 1 písm. c) šesté směrnice základ daně tvoří „při poskytování služeb uvedených v § 6 odst. 2 výše výdaje na poskytování služeb vynaložené osobou povinnou k

dani“.

Vnitrostátní právní úprava

9 Podle kapitoly 2 ?l. 2 odst. 2 mervärdesskattelagen (švédský zákon o DPH) (SFS 1994, ? 200, dále jen „švédský zákon“) se použitím zboží rozumí zejména p?ípad, kdy osoba povinná k dani p?eveze zboží na t?etí osobu bezplatn? nebo za protipln?ní, jež je nižší než hodnota vypo?ítaná podle kapitoly 7 ?l. 3 odst. 2 písm. a) téhož zákona a jestliže takováto sleva nezávisí na tržních podmínkách. Hodnotou upravenou tímto ustanovením je kupní cena zboží nebo zboží obdobného nebo, nelze-li takovou cenu ur?it, cena výrobní v okamžiku použití.

10 Podle kapitoly 2 ?l. 5 prvního pododstavce švédského zákona se „poskytováním služeb pro soukromé pot?eby“ rozumí zejména p?ípad, kdy osoba povinná k dani provede ?i nechá provést nebo jakýmkoli jiným zp?sobem poskytne službu uspokojující soukromé pot?eby samotné osoby povinné k dani nebo jejích zam?stnanc? nebo k ú?el?m odlišným od ?innosti vykonávané osobou povinnou k dani, je-li tato služba nabídnuta bezplatn? nebo za protipln?ní, jež je nižší než hodnota vypo?ítaná podle kapitoly 7 ?l. 3 odst. 2 písm. b) téhož zákona a jestliže takováto sleva nezávisí na tržních podmínkách. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že touto hodnotou jsou náklady na službu v okamžiku „použití“.

11 Kapitola 7 ?l. 2 první pododstavec švédského zákona stanoví, že základem dan? p?i dodání zboží a služeb použitých tímto zp?sobem je hodnota vypo?ítaná podle kapitoly 7 ?l. 3 odst. 2 písm. a) a b) téhož zákona

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žné otázky

12 Spole?nost Scandic vykonává svoji hospodá?skou ?innost ve Švédsku v sektoru hotelových a stravovacích služeb. Svým zhruba 25 zam?stnanc?m poskytuje ob?d za stanovenou cenu v jídeln?, kterou pro tyto ú?ely za?idila.

13 Zam?stnanci platí za ob?dy cenu, která p?evyšuje náklady vynaložené spole?ností Scandic. Je však možné, že tato cena bude jednou nižší než náklady. Aby spole?nost Scandic zjistila da?ové dopady poskytování stravy svým zam?stnanc?m, dotázala se Skatterättsnämnden (zvláštní komise, která je pov?ena vydáváním p?edb?žných stanovisek v da?ové oblasti) na to, zda poskytování stravy vlastním zam?stnanc?m je dodáváním potravin (sazba dan? 12 %), nebo poskytováním služeb (sazba dan? 25 %) a zda skute?nost, že spole?nost poskytuje ob?dy za cenu nižší, než jsou vynaložené náklady na dodání zboží nebo poskytování služeb, m?že mít za následek, že dojde ke zdan?ní na základ? ustanovení švédského zákona o použití pro soukromé pot?eby, nebo zda je tímto základem dan? cena zaplacená zam?stnancem.

14 Skatterättsnämnden byla ve svém stanovisku ze dne 10. ?ervna 2002 toho názoru, že poskytování stravy spole?ností Scandic jejím vlastním zam?stnanc?m musí být považováno za poskytování služeb a podléhá DPH na základ? ustanovení kapitoly 2 ?l. 5 prvního pododstavce a kapitoly 7 ?l. 3 odst. 2 písm. b) švédského zákona, pokud je cena ob?da nižší než náklady vynaložené spole?ností Scandic.

15 Spole?nost Scandic podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Regeringsrätten (Nejvyšší správní soud). Má jednak za to, že poskytování stravy zam?stnanc?m musí být považováno za dodání zboží, a nikoli za poskytování služeb, a jednak, že ustanovení o použití pro soukromé pot?eby nelze použít, jestliže zam?stnanci poskytují za poskytování této stravy protipln?ní.

16 Regeringsrätten došel k záv?ru, že podle švédského zákona se poskytování služeb a dodávání zboží pro soukromé pot?eby zda?ují jak v p?ípadech, kdy k nim dojde bezúplatn?, tak v

případech, kdy je protiplnění nižší než kupní či výrobní cena zboží nebo případně náklady na poskytnutí služby. V povodním řízení byla položena otázka, zda § 2, § 5 odst. 6 a § 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice brání této vnitrostátní právní úpravě.

17 Za těchto okolností se Regeringsrätten rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) V případě, že Regeringsrätten při rozhodování sporu dojde k závěru, že plnění uskutečňované společností je dodáváním zboží, je třeba § 2 a § 5 odst. 6 šesté směrnice vykládat tak, že jejich ustanovení brání tomu, aby právní předpisy švédského státu stanovily, že použitím pro soukromé potřeby se rozumí skutečnost, že osoba povinná k dani převede zboží na jiného za úplatu, jejíž hodnota je nižší než nabývací cena zboží či zboží obdobného nebo, nelze-li takovouto hodnotu určit, cena výrobní?

2) V případě, že Regeringsrätten, při rozhodování sporu dojde k závěru, že plnění uskutečňované společností je poskytováním stravovacích služeb, je třeba § 2 a § 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice vykládat tak, že jejich ustanovení brání tomu, aby právní předpisy švédského státu stanovily, že poskytnutím služby pro soukromé potřeby se rozumí případ, kdy osoba povinná k dani provede, nechá provést nebo jinak poskytne službu uspokojující soukromé potřeby samotné osoby povinné k dani či jejich zaměstnanců nebo k účelům odlišným od činnosti vykonávané osobou povinnou k dani, je-li tato služba nabídnuta za protiplnění, jež je nižší než náklady na poskytnutí služby?“

K předběžným otázkám

18 Otázky položené Soudnímu dvoru se týkají určení základu daně při plnění spočívajícím v dodání zboží nebo poskytnutí služeb osobou povinnou k dani svým zaměstnancem za cenu nižší, než je cena výrobní. Mají předkládajícímu soudu zejména umožnit posouzení slučitelnosti švédského zákona, kterým se provádí pravidla obsažená v § 5 odst. 6 a § 6 odst. 2 písm. b) této směrnice, s ustanoveními této směrnice v případě, kdy skutečně existuje protiplnění za dodání zboží nebo poskytnutí služby, ale toto plnění je nižší než výrobní cena tohoto zboží nebo režijní cena služby.

19 Česká a švédská vláda jsou toho názoru, že ustanovení § 5 odst. 6 a § 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice představují rozšíření okruhu zdanitelných plnění tím, že DPH podléhají i převody zboží či poskytování služeb, které nejsou uskutečňovány „za protiplnění“ podle § 2 této směrnice. Z uvedených ustanovení a § 11 A uvedené směrnice vyplývá, že jejím cílem je zabránit tomu, aby osoby povinné k dani nebo jejich zaměstnanci byly neodvodněn? zvýhodněni vůči běžným spotřebitelům (viz rozsudky ze dne 8. března 2001, Bakcsi, C-415/98, Recueil, s. I-1831, bod 42, jakož i ze dne 17. května 2001, Fischer a Brandenstein, C-322/99 a C-323/99, Recueil, s. I-4049, bod 56). Podle šesté směrnice by tak podléhaly dani nejen bezplatné převody zboží či poskytování služeb, ale rovněž převody zboží či poskytování služeb za cenu nižší, než je cena výrobní nebo režijní.

20 Naproti tomu Komise Evropských společenství a dánská vláda zastávají názor, že § 5 odst. 6 a § 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice se použijí v souladu se svým zněním pouze na případy plnění poskytnutých bezplatně. V souladu s § 11 A odst. 1 písm. a) této směrnice je základem daně protiplnění skutečně poskytnuté zaměstnavatelovým zaměstnancem, i když je hodnota tohoto protiplnění nižší než výrobní cena dodané stravy.

21 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle obecného pravidla obsaženého v § 11 A odst. 1 písm. a) šesté směrnice je základem daně při dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněným za úplatu protiplnění skutečně získané osobou povinnou k dani. Toto protiplnění je

tedy subjektivně určenou hodnotou, tj. hodnotou skutečně obdrženou, a nikoli hodnotou určenou podle objektivních kritérií (viz rozsudky ze dne 5. února 1981, Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, 154/80, Recueil, s. 445, bod 13; ze dne 23. listopadu 1988, Naturally Yours Cosmetics, 230/87, Recueil s. 6365, bod 16; ze dne 27. března 1990, Boots Company, C-126/88, Recueil, s. I-1235, bod 19; ze dne 16. října 1997, Fillibeck, C-258/95, Recueil, s. I-5577, bod 13, a ze dne 29. března 2001, Komise v. Francie, C-404/99, Recueil, s. I-2667, bod 38). Mimoto musí být možné vyjádřit toto protiplnění v penězích (výše uvedené rozsudky Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, bod 13; Naturally Yours Cosmetics, bod 16, a Fillibeck, bod 14).

22 Jak správně zdrazňuje generální advokát v bodě 35 svého stanoviska, skutečnost, že je plnění poskytnuto za cenu vyšší nebo nižší, než je cena výrobní nebo režijní, není pro kvalifikaci plnění jako „plnění za úplatu“ významná. Tento pojem totiž předpokládá pouze to, že existuje přímá souvislost mezi dodáním zboží a poskytnutím služby a protiplněním skutečně získaným osobou povinnou k dani (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 8. března 1988, Apple and Pear Development Council, 102/86, Recueil, s. 1443, bod 12).

23 Článek 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 šesté směrnice považují některá plnění, za něž osoba povinná k dani neobdrží žádné skutečné protiplnění, za dodání zboží a poskytování služeb za úplatu. Cílem těchto ustanovení je zajistit rovné zacházení s osobou povinnou k dani, která použije zboží nebo použije službu pro své potřeby nebo poskytne službu svým zaměstnancům, a konečným spotřebitelem, který si opatří zboží nebo službu stejného druhu (viz rozsudek ze dne 26. září 1996, Enkler, C-230/94, Recueil, s. I-4517, bod 35; výše uvedený rozsudek Fillibeck, bod 25, jakož i výše uvedený rozsudek Fischer a Brandenstein, bod 56). Aby bylo tohoto cíle dosaženo, brání uvedený čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. a) šesté směrnice tomu, aby osoba povinná k dani, která mohla uplatnit odpočet DPH při nákupu zboží určeného k jejímu podnikání, unikla placení této daně, když použije toto zboží ze svého obchodního majetku pro své soukromé potřeby nebo pro potřeby svých zaměstnanců, a je tudíž bezdůvodně zvýhodněna ve srovnání s konečným spotřebitelem, který při nákupu zboží DPH platí (viz rozsudek ze dne 6. května 1992, De Jong, C-20/91, Recueil, s. I-2847, bod 15; výše uvedené rozsudky Enkler, bod 33; Bakcsi, bod 42, jakož i Fischer a Brandenstein, bod 56). Rovněž tak čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice brání tomu, aby osoba povinná k dani nebo její zaměstnanci mohli získat bez daně služby, ze kterých by fyzická osoba-nepodnikatel musela zaplatit DPH.

24 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že v budoucnosti budou zaměstnanci společnosti Scandic nadále platit skutečnou protihodnotu za stravu poskytovanou společností. Vzhledem k tomu, že předmetné plnění je poskytováno za protiplnění ve smyslu článku 2 šesté směrnice, není namístě použít čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) této směrnice. Tato ustanovení se totiž vztahují výhradně na plnění poskytnutá bezplatně, která jsou pro účely výběru DPH považována za plnění za úplatu.

25 Švédská vláda má za to, že cíl a užitečný účinek čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice by byly ohroženy, kdyby se tato ustanovení nevztahovala na plnění poskytnutá za symbolické protiplnění. Bylo by totiž možné uniknout z valné části placení DPH, kdyby osoba povinná k dani nebo její zaměstnanci mohli získat zboží nebo službu za symbolickou částku a jejich daňová povinnost byla určena na základě tohoto protiplnění.

26 V této souvislosti, je třeba uvést, že z předkládacího rozhodnutí nijak nevyplývá, že by částka, kterou budou zaměstnanci společnosti platit za stravu, která je jim poskytována v jídelně společnosti, měla být v budoucnu symbolická. Riziko, na které poukazuje švédská vláda, by mohlo být pouze důvodem k podání žádosti na základě článku 27 této směrnice, který upravuje možnost zavedení zvláštních opatření dotčeným členským státem k zamezení určitým druhem daňových úniků nebo vyhýbání se daňovou povinností.

27 Švédská vláda dále poukazuje na to, že podle čl. 11 A odst. 1 písm. a) šesté směrnice jsou součástí základu daně dotace přímo vázané na cenu zdanitelných plnění. Kdyby podnik dotoval stravu pro zaměstnance a zajišťoval ji prostřednictvím externího stravovacího zařízení, převáděl by přímo ve prospěch stravovacího zařízení dotaci, která by se přičítala k ceně zaplacené zaměstnanci tomuto stravovacímu zařízení. Dotace by tak byla považována za částku přímo vázanou na cenu a byla by v souladu s uvedeným ustanovením zahrnuta do základu daně. Podnik, který dotuje stravu, přičemž využívá svých stravovacích služeb, by pak ale měl obdobnou daňovou povinnost.

28 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle obecného pravidla upraveného v čl. 11 A odst. 1 písm. a) šesté směrnice je základem daně při dodání zboží nebo poskytnutí služby protiplnění skutečně získané osobou povinnou k dani „od kupujícího, zákazníka nebo třetí strany za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby včetně dotací přímo vázaných na cenu takového dodání zboží nebo poskytnutí služby“.

29 Vztah člen, na který odkazuje švédská vláda, pokrývá případy, kdy se jedná o vztah mezi třetími stranami, a sice stranou, která poskytuje dotaci, dodavatelem zboží či poskytovatelem služeb a kupcem zboží či služby (viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2001, Office des produits wallons, C-184/00, Recueil, s. I-9115, bod 10). V projednávané věci vystupují pouze dvě strany, a sice společnost Scandic jakožto dodavatel zboží či poskytovatel služeb a zaměstnanci. Jak dále vyplývá z čl. 11 A odst. 1 písm. a) šesté směrnice, je protiplnění poskytnuto vždy „kupujícím, zákazníkem nebo třetí stranou“, a není tudíž nikdy poskytováno samotným dodavatelem nebo poskytovatelem. Náklady, které vynakládá samotná osoba povinná k dani na poskytování stravy svým zaměstnancům, tudíž nemohou být v případě předmetného plnění zahrnuty do základu daně.

30 Z výše uvedeného vyplývá, že článek 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za použití zboží nebo služby pro osobní potřeby považuje plnění, za která je poskytnuto skutečné protiplnění, i když je toto protiplnění nižší, než je výrobní cena dodaného zboží či režijní cena poskytnuté služby.

K nákladům řízení

31 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

článek 2, čl. 5 odst. 6 a čl. 6 odst. 2 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládány tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za použití zboží nebo služby pro osobní potřeby považuje plnění, za která je poskytnuto skutečné protiplnění, i když je toto protiplnění nižší, než je výrobní cena dodaného zboží či režijní cena poskytnuté služby.

Podpisy.

* Jednací jazyk: švédština.